

har jeg fået oplyst – jeg var jo ikke med dengang – at Folketinget den 24. maj 1995 vedtog at gennemføre en regelforenklning på arbejdsløshedsforsikringsområdet gennem lov nr. 359 af 14. juni 1995 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Og den lov blev vedtaget af et flertal bestående af de nuværende regeringspartier sammen med SF, CD og Enhedslisten. Bemærk to af de sidstnævnte!

Og jeg kan godt undre mig lidt over, hvilke forhold der nu gør det nødvendigt at omgøre den beslutning, og det hører jeg også meget gerne forslagsstillerne fra disse partier forklare. For det kan da ikke være risikoen for at blive arbejdsløs, der skulle være blevet større siden 1995 – tværtimod.

Det kan dårligt være overraskende, når jeg slutter af med at sige, at beslutningsforslaget ikke rummer forslag eller intentioner, som regeringen kan bifalde, hvorfor regeringen naturligvis ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Poul Erik Dyrland (S):

Heller ikke Socialdemokratiet kan støtte dette beslutningsforslag, idet det efter vores opfattelse i ganske omfattende grad vil forringe forholdene for de ca. 3.000 deltidsansatte brand- og retningsfolk, vi har i Danmark. Og med den flotte indsats, som disse mennesker gør for alle os andre i hverdagen, fortjener de ikke en sådan behandling, som forslagsstillerne tiltænker dem – hvis forslagsstillerne da ellers mener, at forslaget skal gennemføres efter sin ordlyd, og det kan man jo have sine tvivl om. Men man må vel anse det for givet, idet forslaget stort set er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 88 fra den 20. december 1996.

B 88 blev aldrig behandlet her i Folketinget, idet forslagsstillerne blev enige med regeringen om at igangsætte et udvalgsarbejde, der nærmere skulle analysere de problemer, der lå til grund for fremsættelsen af B 88.

Den væsentlige begrundelse for fremsættelsen af B 88 var angiveligt problemer med at fastholde de deltidsansatte i jobbet og problemer med, at ingen søgte de ledige deltidsjob – alt sammen på grund af den måde, vore a-kasser er skruet sammen på, nærmere betegnet modregningsreglerne for dagpengene.

Men det fremgår ganske klart af den rapport, som udvalget har udarbejdet, at der ikke eksisterede fastholdelses- og rekrutteringsproblemer af sådan et omfang, at det efter Socialdemokratiets opfattelse kan begrunde, at man nu

genfremsætter B 88, godt nok i en lidt anden udgave, nemlig i form af det forslag, vi nu behandler.

Forslaget bærer tydeligt præg af, at forslagsstillerne både vil blæse og have mel i munden, idet de foreslår, at brandmændene skal have vederlag for deres indsats. For vederlag er noget, man giver for et hverv eller et borgerligt ombud, og aflønning er noget, man betaler for erhvervsmæssigt arbejde. Og aflønning er normalt overenskomstbestemt, hvilket også er tilfældet med de deltidsansatte brandmænd. Og i tilknytning til udførelsen af et erhverv gælder der en lang række lovgivninger, bl.a. ATP-loven og ferieloven osv., men personer, der vederlægges, er ikke omfattet af disse love.

Forslagsstillerne skriver godt nok i forslaget, at der ikke må ændres i brandmændenes lønmodtagerrettigheder, men det hænger altså ikke sammen, når man vil ændre det at være brandmand fra en erhvervsmæssig beskæftigelse til et hverv, der vederlægges med et fast vederlag fastsat af indenrigsministeren.

Forslagsstillerne skriver godt nok også i forslaget, at de ønsker, at de nævnte love fortsat skal gælde, men det ændrer jo ikke ønsket om, at brandmændene skal vederlægges, og det betyder altså, at den overenskomst, som brandmændene har med deres arbejdsgivere, ophæves ved lov.

Jeg har svært ved at forstå, hvordan SF og Enhedslisten kan være med til sådan noget.

Og et vederlag er netop kendetegnet ved, at det ikke må afspejle sig i den arbejdsindsats, der ydes, og det vil sige – som også indenrigsministeren var inde på – at fremtiden for brandmændene vil blive sådan, at de for en meget forskellig indsats i dagligdagen skal have det samme vederlag, for vederlag er jo ens for alle.

Den dybere årsag til dette her er, at nogle blandt forslagsstillerne har lovet brandmændene, at de skal fritages for at blive modregnet i deres arbejdsløshedsdagpenge, og det vil sige, at ledige, som har brand og/eller redning som hverv, inden for en uge kan slukke ildebrande eller rense op efter en olieforurening på en af vore strande i f.eks. 30 timer, uden at de pågældende skal modregnes på dagpengekortet.

Rapporten afslører, at de deltidsansatte brand- og retningsfolk i gennemsnit – som ministeren også var inde på – tjener ca. 35.000 kr. årligt. Men dette tal dækker over et spænd på lige fra 0 kr. til 110.000 kr. i årligt indkomst,